

Adhyatma Upanishad

——
अध्यात्मोपनिषत्

——
Document Information

Text title : Adhyatma Upanishad

File name : adhyatmaupan.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 73 / 108; Shukla Yajurveda - Samanya upanishad

Latest update : August 11, 2000

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 16, 2023

sanskritdocuments.org

Adhyatma Upanishad

अध्यात्मोपनिषत्

यत्रान्तर्याम्यादिभेदस्तत्त्वतो न छि युज्यते ।

निर्लेदं परमाद्वैतं स्वमात्रमवशिष्यते ॥

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णाभ्युदयते ।

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

उरिः ॐ ॥ अन्तःशरीरे निहितो गुडायामज्ज अको नित्यमस्य

पृथिवी शरीरं यः पृथिवीमन्तरे संयरन् पृथिवी न वेद ।

यस्यापःशरीरं यो अपोऽन्तरे संयरन् यमापो न वेदुः ।

यस्य तेजः शरीरं यस्तेजोऽन्तरे संयरन् तेजो न वेद ।

यस्य वायुः शरीरं यो वायुमन्तरे संयरन् वायुर्न वेद ।

यस्याकाशः शरीरं य आकाशमन्तरे संयरन्माकाशो न वेद ।

यस्य मनः शरीरं यो मनोऽन्तरे संयरन् मनो न वेद ।

यस्य बुद्धिः शरीरं यो बुद्धिमन्तरे संयरन् बुद्धिर्न वेद ।

यस्यालंकारः शरीरं योऽलंकारमन्तरे संयरन्मलंकारो न वेद ।

यस्य चित्तं शरीरं यश्चित्तमन्तरे संयरन् चित्तं न वेद ।

यस्याव्यक्तं शरीरं योऽव्यक्तमन्तरे संयरन्मव्यक्तं न वेद ।

यस्याक्षरं शरीरं योऽक्षरमन्तरे संयरन्मक्षरं न वेद ।

यस्य मृत्युः शरीरं यो मृत्युमन्तरे संयरन् मृत्युर्न वेद ।

स अेष सर्वभूतान्तरात्मापडतपाप्मा दियो देव अको नारायणः ।

अलं ममेति यो भावो देहाक्षादावनात्मनि । अध्यासोऽयं निरस्तव्यो

विदुषा ब्रह्मनिष्ठया ॥ १ ॥

ज्ञात्वा स्वं प्रत्यगात्मानं बुद्धितद्भृत्तिसाक्षिणाम् ।

सोऽलमित्येव तद्भृत्त्या स्वान्यत्रात्म्यमात्मनः ॥ २ ॥

लोकानुवर्तनं त्यक्त्वा त्यक्त्वा देहानुवर्तनम् ।

शास्त्रानुवर्तनं त्यक्त्वा स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ ३ ॥

स्वात्मन्येव सदा स्थित्या मनो नश्यति योगिनः ।

युक्त्या श्रुत्या स्वानुभूत्या ज्ञात्वा सार्वार्थ्यमात्मनः ॥ ४ ॥

निद्राया लोकावर्तायाः शब्दादेशात्मविस्मृतेः ।

क्वचिन्नवसरं दत्त्वा चिन्तयात्मानमात्मनि ॥ ५ ॥

मातापित्रोर्मलोद्भूतं मलमांसमयं वपुः ।

त्यक्त्वा चाग्दालवद्दूरं ब्रह्मभूय कृती भव ॥ ६ ॥

घटाकाशं मडाकाशं धवात्मानं परात्मनि ।

विलाप्याभ्युदभावेन तूष्णीं भव सदा मुने ॥ ७ ॥

स्वप्रकाशमधिष्ठानं स्वयंभूय सदात्मना ।

ब्रह्माग्दमपि पिग्दग्दं त्यज्यतां मलभाग्दवत् ॥ ८ ॥

चिदात्मनि सदानन्दे देहदुष्टमलंघियम् ।

निवेश्य लिङ्गमुत्सृज्य डेवलो भव सर्वदा ॥ ९ ॥

यत्रैष जगदाभासो धर्पाणान्तःपुरं यथा ।

तद्ब्रह्मालम्बिते ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानघ ॥ १० ॥

अलंकारग्रहान्मुक्तः स्वतृपमुपपद्यते ।

यन्द्रवद्विमलः पूर्णः सदानन्दः स्वयंप्रभः ॥ ११ ॥

डिद्यानाशाद्भवेच्छिन्तानाशोऽस्माद्वासनाक्षयः ।

वासनाप्रक्षयो मोक्षः सा जिवन्मुक्तिरिष्यते ॥ १२ ॥

सर्वत्र सर्वतः सर्वब्रह्ममात्रावलोकनम् ।

सद्भावभावानादाढ्याद्वासनालयमश्रुते ॥ १३ ॥

प्रमादो ब्रह्मनिष्ठायां न कर्तव्यजः कदाचन ।

प्रमादो मृत्युरित्याहुर्विद्यायां ब्रह्मवादिनः ॥ १४ ॥

यथापकृष्टं शैवालं क्षणमात्रं न तिष्ठति ।

आवृणोति तथा माया प्राज्ञं वापि पराजुभम् ॥ १५ ॥

जुवतो यस्य डैवल्यं विदेडोऽपि स डेवलः ।

समाधिनिष्ठतामेत्य निर्विकल्पो भवानघ ॥ १६ ॥

अज्ञानलुट्टयग्रन्थेर्निःशेषविलयस्तदा ।
 समाधिना विकल्पेन यदाद्वैतात्मदर्शनम् ॥ १७ ॥
 अत्रात्मत्वं दृढीकुर्वन्नलमादिषु संत्यजन् ।
 उदासीनतया तेषु तिष्ठेद्धटपटादिवत् ॥ १८ ॥
 ब्रह्मादिस्तम्भपर्यन्तं मृषामात्रा उपाधयः ।
 ततः पूर्णं स्वमात्मानं पश्येदेकात्मना स्थितम् ॥ १९ ॥
 स्वयं ब्रह्मा स्वयं विष्णुः स्वयमिन्द्रः स्वयं शिवः ।
 स्वयं विश्वमिदं सर्वं स्वस्मादन्यत्र किञ्चन ॥ २० ॥
 स्वात्मन्यारोपिता शेषाभासवस्तुनिरासतः ।
 स्वयमेव परंब्रह्म पूर्णमद्भ्यमक्रियम् ॥ २१ ॥
 असत्त्वो विकल्पोऽयं विश्वमित्येकवस्तुनि ।
 निर्विकारे निराकारे निर्विशेषे बिदा कुतः ॥ २२ ॥
 द्रष्टृदर्शनदृश्यादिभावशून्ये निरामये ।
 कल्पार्णव एवात्यन्तं परिपूर्णे शिदात्मनि ॥ २३ ॥
 तेजसीव तमो यत्र विलीनं भ्रान्तिकारणम् ।
 अद्वितीये परे तत्त्वे निर्विशेषे बिदा कुतः ॥ २४ ॥
 अेकात्मके परे तत्त्वे भेदकर्ता कथं वसेत् ।
 सुषुप्तौ सुषुप्तमात्रायां भेदः केनावलोकितः ॥ २५ ॥
 चित्तमूलो विकल्पोऽयं चित्ताभावे न कश्चन ।
 अतश्चित्तं समाधेयि प्रत्यग्रूपे परात्मनि ॥ २६ ॥
 अपाण्डानन्दमात्मानं विज्ञाय स्वस्वतृपतः ।
 बहिरन्तः सदानन्दरसास्वादनमात्मनि ॥ २७ ॥
 वैराग्यस्य क्लं बोधो बोधस्योपरतिः क्लमम् ।
 स्वानन्दानुभवरखान्तिरेषैवोपरतेः क्लमम् ॥ २८ ॥
 यद्भुत्तरोत्तराभावे पूर्वतृपं तु निष्कलम् ।
 निवृत्तिः परमा तृप्तिरानन्दोऽनुपमः स्वतः ॥ २९ ॥
 मायोपाधिर्जगद्योनिः सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।
 पारोक्ष्यशबलः सत्याधात्मकस्तत्पदाभिधः ॥ ३० ॥

आलम्बनतया भाति योऽस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।
 अन्तःकरणसंभिन्नबोधः स त्वंपदाभिधः ॥ ३१ ॥
 मायाविद्यै विद्यायैव उपाधी परशुवयोः ।
 अप्पाण्डं सख्यिदानन्दं परं ब्रह्म विलक्ष्यते ॥ ३२ ॥
 धत्थं वाक्यैस्तथार्थानुसन्धानं श्रवणं भवेत् ।
 युक्त्या संभावितत्वानुसन्धानं मननं तु तत् ॥ ३३ ॥
 ताभ्यं निर्विचिकित्सेऽर्थे येतसः स्थापितस्य यत् ।
 ऐकतानत्वमेतद्धि निदिध्यासनमुच्यते ॥ ३४ ॥
 ध्यातृध्याने परित्यज्य इमाद्ध्येयैकगोचरम् ।
 निवातदीपवख्येत्तं समाधिरभिधीयते ॥ ३५ ॥
 वृत्तयस्तु तदानीमप्यज्ञाता आत्मगोचराः ।
 स्मरणानुभूतयन्ते व्युत्थितस्य समुत्थिताः ॥ ३६ ॥
 अनादाविड संसारे संथिताः कर्मकोटयः ।
 अनेन विलयं यान्ति शुद्धो धर्मो विवर्धते ॥ ३७ ॥
 धर्ममेधमिमं प्राहुः समाधिं योगवित्तमाः ।
 वर्षत्येष यथा धर्माभृतधाराः सडस्रशः ॥ ३८ ॥
 अमुना वासनाजाले निःशेषं प्रविलापिते ।
 समूलोन्मूलिते पुण्यपापाप्ये कर्मसंथये ॥ ३९ ॥
 वाक्यमप्रतिबद्धं सत्प्राङ्परोक्षावभासिते ।
 करामलकमवद्बोधपरोक्षं प्रसूयते ॥ ४० ॥
 वासनानुदयो भोग्ये वैराग्यस्य तदावधिः ।
 अहंभावोदयाभावो बोधस्य परमावधिः ॥ ४१ ॥
 लीनवृत्तेरनुत्पत्तिर्मर्यादोपरतेस्तु सा ।
 स्थितप्रज्ञो यतिरयं यः सदानन्दमश्नुते ॥ ४२ ॥
 ब्रह्मण्येव विलीनात्मा निर्विकारो विनिश्चियः ।
 ब्रह्मात्मनोः शोधितयोरेकत्वावावगाडिनि ॥ ४३ ॥
 निर्विकल्पा यश्चिन्मात्रा वृत्तिः प्रज्ञेति कथ्यते ।

સા સર્વદા ભવેદસ્ય સ જીવન્મુક્ત ઇષ્યતે ॥ ૪૪ ॥

દેહેન્દ્રિયેષ્વહંભાવ ઇદંભાવસ્તદન્યકે ।

યસ્ય નો ભવતઃ ક્વાપિ સ જીવન્મુક્ત ઇષ્યતે ॥ ૪૫ ॥

ન પ્રત્યગ્બ્રહ્મણોર્ભેદં કદાપિ બ્રહ્મસર્ગયોઃ ।

પ્રજ્ઞયા યો વિજાનાતિ સ જીવન્મુક્ત ઇષ્યતે ॥ ૪૬ ॥

સાધુભિઃ પૂજ્યમાનેઽસ્મિન્પીડ્યમાનેઽપિ દુર્જનૈઃ ।

સમભાવો ભવેદસ્ય સ જીવન્મુક્ત ઇષ્યતે ॥ ૪૭ ॥

વિજ્ઞાતબ્રહ્મતત્ત્વસ્ય યથાપૂર્વં ન સંસૃતિઃ ।

અસ્તિ ચેન્ન સ વિજ્ઞાતબ્રહ્મભાવો બહિર્મુખઃ ॥ ૪૮ ॥

સુખાદ્યનુભવો યાવત્તાવત્પ્રારબ્ધમિષ્યતે ।

કૃલોદયઃ ક્ષિયાપૂર્વો નિષ્ક્રિયો નહિ કુત્રચિત્ ॥ ૪૯ ॥

અહં બ્રહ્મેતિ વિજ્ઞાનાત્કલ્પકોટિશતાર્જિતમ્ ।

સંચિતં વિલયં યાતિ પ્રબોધાત્સ્વપ્નકર્મવત્ ॥ ૫૦ ॥

સ્વમસઙ્ગમુદાસીનં પરિજ્ઞાય નભો યથા ।

ન શ્ચિષ્યતે યતિઃ કિંચિત્કદાચિદ્ભાવિકર્મભિઃ ॥ ૫૧ ॥

ન નભો ઘટયોગેન સુરાગન્ધેન લિપ્યતે ।

તથાત્મોપાધિયોગેન તદ્દર્મે નૈવ લિપ્યતે ॥ ૫૨ ॥

જ્ઞાનોદયાત્પુરારબ્ધં કર્મ જ્ઞાનાન્ન નશ્યતિ ।

અદત્ત્વા સ્વકૃલં લક્ષ્યમુદ્દિશ્યોત્સૃષ્ટબાણવત્ ॥ ૫૩ ॥

વ્યાઘ્રબુદ્ધ્યા વિનિર્મુક્તો બાણઃ પશ્ચાત્તુ ગોમતૌ ।

ન તિષ્ઠતિ ભિનત્યેવ લક્ષ્યં વેગેન નિર્ભરમ્ ॥ ૫૪ ॥

અજરોઽસ્યમરોઽસ્મીતિ ય આત્માનં પ્રપદ્યતે ।

તદાત્મના તિષ્ઠતોઽસ્ય કુતઃ પ્રારબ્ધકલ્પના ॥ ૫૫ ॥

પ્રારબ્ધં સિદ્ધ્યતિ તદા યદા દેહાત્મના સ્થિતિઃ ।

દેહાત્મભાવો નૈવેષ્ટઃ પ્રારબ્ધં ત્યજ્યતામતઃ ॥ ૫૬ ॥

પ્રારબ્ધકલ્પનાપ્યસ્ય દેહસ્ય ભ્રાન્તિરેવ હિ ॥ ૫૭ ॥

અધ્યસ્તસ્ય કુતસ્તત્ત્વમસત્યસ્ય કુતો જનિઃ ।

अजितस्य कुतो नाशः प्रारब्धमसतः कुतः ॥ ५८ ॥

ज्ञानेनाज्ञानकार्यस्य समूलस्य लयो यदि ।

तिष्ठत्ययं कथं देहं धृति शङ्कावतो जडान् ।

समाधातुं भाष्यदृष्ट्या प्रारब्धं वदति श्रुतिः ॥ ५९ ॥

न तु देहादिसत्यत्वबोधनाय विपश्चिताम् ।

परिपूर्णाभनाद्यन्तमप्रमेयमविद्धियम् ॥ ६० ॥

सद्धनं यिद्धनं नित्यमानन्दधनमव्ययम् ।

प्रत्यगोकरसं पूर्णमनन्तं सर्वतोमुभम् ॥ ६१ ॥

अलेयमनुपादेयमनाधेयमनाश्रयम् ।

निर्गुणं निष्कियं सूक्ष्मं निर्विकल्पं निरञ्जनम् ॥ ६२ ॥

अनिदृश्यस्वरूपं यन्मनोवायामगोचरम् ।

सत्समृद्धं स्वतःसिद्धं शुद्धं बुद्धमनोदृशम् ॥ ६३ ॥

स्वानुभूत्या स्वयं ज्ञात्वा स्वमात्मानमभ्रिडितम् ।

स सिद्धः सुसुभं तिष्ठ निर्विकल्पात्मनात्मनि ॥ ६४ ॥

क्व गतं केन वा नीतं कुत्र लीनमिदं जगत् ।

अधुनैव मया दृष्टं नास्ति किं मलदद्वेषुतम् ॥ ६५ ॥

किं लेयं किमुपादेयं किमन्यत्किं विलक्षणम् ।

अभ्रिडितमनन्दीयूषपूर्णाब्रह्ममहाएवि ॥ ६६ ॥

न किञ्चिदत्र पश्यामि न शृणोमि न वेद्म्यहम् ।

स्वात्मनैव सदानन्दरूपेणास्मि स्वलक्षणः ॥ ६७ ॥

असङ्गोऽहमनङ्गोऽहमविङ्गोऽहं हरिः ।

प्रशान्तोऽहमनन्तोऽहं परिपूर्णाश्चिरन्तनः ॥ ६८ ॥

अकर्ताहमभोक्ताहमविकारोऽहमव्ययः ।

शुद्ध बोधस्वरूपोऽहं केवलोऽहं सदाशिवः ॥ ६९ ॥

येतां विद्यामपान्तरतमाय ददौ । अपान्तरतमो ब्रह्मणो ददौ ।

ब्रह्मा घोराङ्गिरसे ददौ । घोराङ्गिरा रैक्याय ददौ । रैक्यो रामाय ददौ ।

रामः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो ददावित्येतन्निर्वाणानुशासनं

वेदानुशासनं वेदानुशासनमित्युपनिषत् ॥

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदस्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ॐ तत्सत् ॥
एति अध्यात्मोपनिषत्समाम् ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

——
Adhyatma Upanishad

pdf was typeset on September 16, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

